

Begrundelse

Som det er fremgået af dagspressen, har en blokadevagt i et grundlovsforhør fået sin fængsling forlænget i 9 dage i forbindelse med en sigtelse for vold mod en politibetjent og en politihund. Det er ligeledes fremgået af dagspressen, at anklagemyndigheden – Esbjergs politimester – under grundlovsforhøret stillede den anklagede en række tilsyneladende uvedkommende spørgsmål om selve buskonflikten. Det ser ud til, at der bliver anlagt en langt hårdere og mere aggressiv linje fra anklagemyndighedens side i sager, der er udløbere af buskonflikten, i forhold til sager, hvor f.eks. spritbilister eller voldsmænd er under anklage. I sådanne sager kræver anklagemyndigheden langt fra i alle tilfælde fængslingen opretholdt under grundlovsforhøret, og domstolene følger i endnu færre tilfælde anmodningen. Spørgeren må gå ud fra, at baggrunden for at kræve fængsling opretholdt under grundlovsforhøret må skyldes hensynet til den almindelige retsbevidsthed. Men det forekommer besynderligt i forhold til den almindelige retsbevidsthed, når der ikke på tilsvarende måde kræves opretholdt fængsling, når der er tale om spritbilister og voldsmænd, der har forvoldt andre mennesker skade i betydelig større omfang end den skade, der tilsyneladende er forvoldt i det konkrete tilfælde under buskonflikten.

Foreløbigt svar (27/6 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet politimesteren i Esbjerg om en udtalelse.

Når udtalelsen foreligger, vil Justitsministeriet vende tilbage til sagen.

Supplerende svar (12/7 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet politimesteren i Esbjerg om en udtalelse.

Politimesteren har udtalt følgende:

»I forbindelse med alle anholdelser vurderer den sagsbehandlende polititjenestemand, om der efter retsplejeloven er grundlag for varetægtsfængsling. Skønner pågældende sagsbe-

handler, at betingelserne for varetægtsfængsling kan være opfyldt i det konkrete tilfælde, forelægges sagen for den pågældendes afdelingsleder til fornyet vurdering. I de tilfælde, hvor afdelingslederen også skønner, at der kan være grundlag for varetægtsfængsling, forelægges sagen for en erfaren jurist, der træffer den endelige beslutning, om der i den konkrete sag skal ske fremstilling i grundlovsforhør med påstand om varetægtsfængsling.

Uanset på hvilket niveau sagen vurderes, indgår kun samtlige de i retsplejelovens § 762 og § 763 nævnte betingelser og den omkring bestemmelserne udviklede retspraksis i vurderingen og ikke andre hensyn.

I den konkrete sag skønnede anklagemyndigheden, at betingelserne for varetægtsfængsling, nævnt i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2, var opfyldt, idet den sigtede inden for 1 uge 2 gange var begrundet mistænkt for at have overtrådt straffelovens § 119, stk. 1.

Ud fra en samlet vurdering af den sigtedes aktiviteter i forbindelse med konflikten omkring selskabet Ri-Bus var der grund til at frygte, at han på fri fod ville begå nye lovovertrædelser af tilsvarende beskaffenhed. Endvidere skønnede anklagemyndigheden, at det ene af de påsigtede forhold vedrørende overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, var af en sådan karakter, at der var grundlag for at begære den sigtede varetægtsfængslet efter reglerne i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2.

Havde der været tale om en sigtelse for overtrædelse af straffelovens §§ 244–246 eller færdselslovens § 53, ville sagen være blevet vurderet efter de samme retningslinjer, som det var tilfældet i den sag, der har givet anledning til det stillede spørgsmål nr. S 1952.

De af den i retten mødende anklager stillede spørgsmål var alle særdeles relevante for at få belyst spørgsmålet, om betingelserne for varetægtsfængsling efter retsplejelovens § 762 var opfyldt.

I den konkrete sag fandt Retten i Esbjerg, at der var fængslingsgrundlag i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2, hvorefter der ikke var tilstrækkelig anledning til at tage stilling til, om tillige fængslingsbetingelserne i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2, var opfyldt. Den anholdte blev herefter varetægtsfængslet den 18. juni 1995 med fristudløb den 27. juni 1995. Sigtede kærede byrettens kendelse til Vestre Landsret, der hverken fandt, at betingelserne for varetægtsfængsling i retsplejelovens § 762, stk. 1,